

รูปแบบการบริหารการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนเรียนร่วมสู่การทำงานของนักเรียนพิการ ระดับมัธยมศึกษา

The Administrative Model for Transition from School to Work of Disabilities Students in Mainstreaming Secondary Schools

พรพรรณ สมบูรณ์¹

นพพล เจนอักษร²

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อทราบองค์ประกอบของการบริหารการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนเรียนร่วมสู่การทำงานของนักเรียนพิการระดับมัธยมศึกษา และ (2) เพื่อทราบรูปแบบการบริหารการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนเรียนร่วมสู่การทำงานของนักเรียนพิการระดับมัธยมศึกษา การดำเนินการวิจัยประกอบด้วย การกำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการวิจัยในบริบทไทย การพัฒนาเครื่องมือวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล และการยืนยันความเหมาะสมขององค์ประกอบและรูปแบบที่ได้จากการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มตัวอย่างและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญและผู้เกี่ยวข้องจำนวน 18 คน ใช้แบบสัมภาษณ์ กึ่งโครงสร้าง (2) กลุ่มผู้บริหารที่รับผิดชอบการเรียนร่วม ครูที่สอนนักเรียนพิการ และนักเรียนพิการหรือผู้ปกครองนักเรียน พิการจำนวน 332 คน ใช้แบบสอบถามความคิดเห็น และ (3) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญระดับสูงจำนวน 5 คน ใช้แบบสอบถามความคิดเห็น การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้การหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ องค์ประกอบเชิงสำรวจ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การหาค่าความถี่และการ วิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบของการบริหารการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนเรียนร่วมสู่การทำงานของนักเรียน พิการระดับมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ คือ กระบวนการเปลี่ยนผ่าน หลักสูตรและการประสานความร่วมมือ การพัฒนานักเรียน การวางแผนการเปลี่ยนผ่าน การจัดชั้นเรียน การพัฒนาครู การมีส่วนร่วมของครอบครัว และการพัฒนา นโยบายการเปลี่ยนผ่าน 2) รูปแบบการบริหารการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนเรียนร่วมสู่การทำงานของนักเรียนพิการระดับ มัธยมศึกษา เป็นรูปแบบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบด้านปัจจัยแวดล้อม กับองค์ประกอบด้านทักษะความสามารถของ นักเรียนที่มีความสัมพันธ์กันและมีทิศทางไปในทางเดียวกัน โดยองค์ประกอบด้านปัจจัยแวดล้อมประกอบด้วย กระบวนการเปลี่ยนผ่าน การวางแผนการเปลี่ยนผ่าน การจัดชั้นเรียน การพัฒนาครู การมีส่วนร่วมของครอบครัว และการ พัฒนานโยบายการเปลี่ยนผ่าน ส่วนองค์ประกอบด้านทักษะความสามารถของนักเรียนประกอบด้วย การพัฒนานักเรียน หลักสูตรและการประสานความร่วมมือ ซึ่งองค์ประกอบและรูปแบบที่ได้จากการวิจัยสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญเป็นส่วนใหญ่

คำสำคัญ : รูปแบบการบริหาร / การเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนสู่การทำงาน / นักเรียนพิการ

¹ นักศึกษาปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

² อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่พันตรี ดร. ภาววิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศิลปากร

Abstract

This research employs both quantitative and qualitative approaches. Its purposes were (1) to identify components of the administration for transition from school to work of disabilities students in mainstreaming secondary schools, and (2) to identify the administrative model for transition from school to work of disabilities students in mainstreaming secondary schools. Its procedure include: determination of related variables in the Thai context; development of data collection instruments; collection and analysis of data; and verification by specialists of components and model obtained from statistical analyses. Samples and instruments used in the research include: (1) 18 specialists and related persons by semi-structured interviews; (2) 332 administrators and teachers who were responsible for disabilities students and the disabilities students themselves or their parents by using opinionnaires; and (3) 5 high-level specialists by using opinionnaires. Quantitative data were analyzed by using the descriptive statistics of frequency, percentage, mean, and standard deviation, and the inferential exploratory factor analysis and canonical correlation analysis. Qualitative data are processed by frequency and content analysis.

Findings were as follows: (1) components of the administration for transition from school to work of disabilities students in mainstreaming secondary schools include transition process, curriculum and network collaboration, student development, transition planning, class placement, teacher development, family involvement, and development of transition policy. (2) the administrative model for transition from school to work of disabilities students in mainstreaming secondary schools was a relative model of environment factor and students' skill factor with had a high relation and within the same direction. The environment factor includes transition process, transition planning, class placement, teacher development, family involvement, and development of transition policy. The students' skill factor includes student development, and curriculum and network collaboration. The components and the model found in this research were concurred by the majority of specialists.

Key words: administrative model / transition from school to work / students with disabilities

บทนำ

งานช่วยเหลือผู้ที่พิการนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะว่าผู้พิการไม่ได้เป็นผู้อยากพิการและอยากช่วยตนเอง ถ้าเราไม่ช่วยเขาให้เขาสามารถที่จะปฏิบัติงานอะไรเพื่อมีชีวิตและมีเศรษฐกิจของครอบครัว จะทำให้เกิดสิ่งหนักในครอบครัวหนักแก่ส่วนรวม ฉะนั้นนโยบายที่จะทำคือช่วยเขาให้ช่วยตนเองได้ เพื่อประโยชน์ต่อสังคม (พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช 2517)

คนพิการจัดว่าเป็นคนด้อยโอกาสทางสังคม เนื่องจากสภาพความพิการ ทำให้ขาดโอกาสทางการศึกษา และขาดทางเลือกในการประกอบอาชีพ คนพิการบางส่วน

จึงเป็นภาระของสังคมและถูกมองว่าไม่เท่าเทียมกับคนทั่วไป กระบวนการสำคัญที่จะสร้างโอกาสและความเท่าเทียมให้คนพิการคือการศึกษา แต่เนื่องจากคนพิการมีข้อจำกัดบางประการ จึงเป็นอุปสรรคและเป็นสาเหตุที่ทำให้คนพิการส่วนใหญ่ไม่สามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ ดังจะเห็นได้จากการสำรวจสถานภาพของผู้พิการไทย โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติในปี พ.ศ. 2550 พบว่าคนพิการที่ไม่มีการศึกษามีถึงร้อยละ 81.73 กำลังเรียนระดับก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษาร้อยละ 11.41 กำลังเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ 3.52 กำลังเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ 2.48 กำลังศึกษา

ระดับอนุปริญาทย้อยละ 0.15 กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 0.53 และกำลังศึกษาในระดับอื่นๆ ร้อยละ 0.19 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ 2550) และจากสถิติจำนวนนักเรียนพิการระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2551 พบว่ามีถึง 10,340 คน แต่จำนวนนักเรียนพิการระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2551 มีเพียง 3,111 คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2552: 271) ซึ่งเมื่อนักเรียนพิการออกจากโรงเรียนไปประกอบอาชีพ พบว่ายังมีทักษะไม่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพ และความบกพร่องของนักเรียนยังคงเป็นปัญหาต่อการเลือกอาชีพ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2542: 42) และจากการศึกษาความต้องการการศึกษาด้านอาชีพของเด็กพิเศษในระดับมัธยมศึกษา ของ มานัส ษารัตน์ และ บังอร ดันปาน (2524: บทคัดย่อ) พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการด้านการศึกษาอาชีวะดังนี้ นักเรียนร้อยละ 97.82 ผู้บริหาร นุคตากร และอาจารย์ ผู้สอนร้อยละ 95.07 ผู้ปกครองร้อยละ 78.60 นอกจากนี้จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลลัพธ์หลังสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของนักเรียนพิการ ในด้านการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา การจ้างงาน การอยู่อาศัย การเดินทาง และการพักผ่อน พบว่า สัดส่วนของนักเรียนกลุ่มนี้ไม่สามารถไปได้ถึงการศึกษาต่อที่สูงขึ้นในอนาคต และมักจะไม่ได้รับการสนับสนุนและไม่ได้รับบริการหลังสำเร็จการศึกษาตามความต้องการและในฐานะที่เป็นผู้ใหญ่ เมื่อเทียบกับประชากรส่วนใหญ่ (Blackorby and Wagner 1996: 399-414) จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่านักเรียนพิการส่วนใหญ่เมื่อสำเร็จการศึกษากลับบ้านแล้วจะออกไปจากระบบการศึกษา ไม่สามารถศึกษาต่อและมักจะไม่ได้รับการสนับสนุนหลังสำเร็จการศึกษา ทั้งๆ ที่นักเรียนพิการระดับมัศึกษามีความต้องการศึกษาด้านอาชีพด้วยสัดส่วนที่สูง ดังนั้น การจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาและจัดให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนพิการและผู้เกี่ยวข้อง

โรงเรียนเป็นหน่วยงานทางการศึกษาระดับปฏิบัติการที่สำคัญที่สุด ซึ่งผลการจัดการศึกษาจะเป็น

เช่นใดนั้นขึ้นอยู่กับ การปฏิบัติงานของโรงเรียน โดยเฉพาะภารกิจหลักในการปฏิบัติงานคือ การจัดการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร นั่นคือ นักเรียนมีคุณภาพที่พึงประสงค์สามารถนำความรู้ไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น หรือสามารถออกไปประกอบอาชีพได้ ซึ่งปัจจัยที่มีผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษามีอยู่หลายประการ เช่น ระบบการบริหาร ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน หลักสูตร ผู้ปกครองนักเรียน แต่ปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การบริหารโรงเรียน ซึ่งการบริหารโรงเรียนที่มีนักเรียนพิการเรียนร่วมมักพบปัญหาอุปสรรคในการบริหารจัดการที่มีความแตกต่างจากการบริหารโรงเรียนทั่วไป เช่น ไม่มีหลักสูตรเฉพาะ ขาดอัตราค่าจ้างงบประมาณไม่เพียงพอ และการบริหารจัดการยังไม่เป็นระบบ (วิริยา เรืองโรจน์วิชัย 2547: บทคัดย่อ) ดังนั้น การบริหารจัดการโรงเรียนที่มีนักเรียนพิการเรียนร่วมให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจยิ่ง ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษารูปแบบการบริหารเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนเรียนร่วมสู่การทำงานของนักเรียนพิการระดับมัธยมศึกษา ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร โรงเรียนเรียนร่วมที่สามารถนำไปใช้ในการวางแผนและบริหารจัดการเกี่ยวกับระบบการเปลี่ยนผ่านได้อย่างเหมาะสม ครอบคลุม สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของนักเรียนพิการ และสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ นอกจากนี้ ผู้บริหารโรงเรียนศึกษาพิเศษ การศึกษานอกโรงเรียน โรงเรียนศึกษาเอกชนหรือสถาบันการศึกษาอื่นๆ ที่รับนักเรียนพิการเข้าศึกษา สามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนและบริหารจัดการเกี่ยวกับการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนสู่การทำงานของนักเรียนพิการ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนพิการไทยโดยรวม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อทราบองค์ประกอบของการบริหารการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนเรียนร่วมสู่การทำงานของนักเรียนพิการระดับมัธยมศึกษา

2. เพื่อทราบรูปแบบการบริหารการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนเรียนร่วมสู่การทำงานของนักเรียนพิการระดับมัธยมศึกษา

สมมติฐานของการวิจัย

1. องค์ประกอบของการบริหารการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนเรียนร่วมสู่การทำงานของนักเรียนพิการระดับมัธยมศึกษาเป็นพหุองค์ประกอบ

2. รูปแบบการบริหารการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนเรียนร่วมสู่การทำงานของนักเรียนพิการระดับมัธยมศึกษาเป็นความสัมพันธ์ที่เกิดจากองค์ประกอบต่างๆ ที่มีน้ำหนัก และมีทิศทางไปในทางเดียวกัน

วิธีการศึกษา

การศึกษานี้แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนคือ

1. การกำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการวิจัย ขั้นตอนนี้เป็นการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนเรียนร่วมสู่การทำงานของนักเรียนพิการระดับมัธยมศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) เพื่อให้ได้ตัวแปรที่ต้องการศึกษาแล้วจึงนำผลที่ได้ไปพัฒนาแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (semi-structured interview) และทำการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา 3 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษและการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ 3 คน ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนเรียนร่วม 3 คน ผู้แทนจากสถานประกอบการ 3 คน ผู้ปกครองนักเรียนพิการ 2 คน ผู้นำคนพิการ 2 คน และผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ 2 คน รวม 18 คน โดยการใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) และวิเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากการสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนเรียนร่วมสู่การทำงานของนักเรียนพิการระดับมัธยมศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทไทย

2. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย ขั้นตอนนี้เป็นการนำผลที่ได้จากขั้นที่ 1 มาพัฒนาเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert's

five rating scale) ได้ข้อคำถาม 334 ข้อ นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ (Index of Item-objective Congruence : IOC) เลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ที่มากกว่า 0.5 ขึ้นไป ได้ข้อคำถาม 258 ข้อ หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try-out) จำนวน 32 คน จาก 8 โรงเรียน โรงเรียนละ 4 คน ประกอบด้วยผู้บริหารที่รับผิดชอบการเรียนร่วมจำนวน 1 คน ครูผู้สอนนักเรียนพิการจำนวน 1 คน นักเรียนพิการหรือผู้ปกครองนักเรียนพิการจำนวน 2 คน นำผลที่ได้มาหาความเที่ยง (reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.992

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ขั้นตอนนี้เป็นการนำแบบสอบถามจากขั้นที่ 2 ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาโดยใช้เทคนิคการเลือกตัวอย่างแบบหลายขั้น (multi-stage sampling) และใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (cluster sampling) จาก 90 โรงเรียน โดยแต่ละโรงเรียนเก็บข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียน 1 คน ครูที่สอนนักเรียนพิการ 1 คน นักเรียนพิการหรือผู้ปกครองนักเรียนพิการ 2 คน รวมโรงเรียนละ 4 คน รวมมีผู้ให้ข้อมูลจำนวนทั้งสิ้น 360 คน นำข้อมูลที่ได้มาทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) แปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อสรุปองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนเรียนร่วมสู่การทำงานของนักเรียนพิการระดับมัธยมศึกษา หลังจากนั้นทำการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคัล (Canonical Correlation Analysis) แปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ได้รูปแบบการบริหารการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนเรียนร่วมสู่การทำงานของนักเรียนพิการระดับมัธยมศึกษา

4. การยืนยันความเหมาะสมขององค์ประกอบและรูปแบบ ขั้นตอนนี้เป็นการนำองค์ประกอบและรูปแบบที่ได้จากขั้นที่ 3 ไปสอบถามความคิดเห็น

ผู้เชี่ยวชาญระดับสูงด้านการบริหารการศึกษา 1 คน
ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้าน
การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ 1 คน ผู้บริหารโรงเรียน
เรียนร่วม 1 คน และผู้นำคนพิการ 1 คน รวม 5 คน โดยใช้
แบบสอบถามความคิดเห็น (opinionnaire) ใช้การเลือก
ตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) จากกลุ่ม
ประชากร แล้ววิเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากแบบสอบถาม

ผลการศึกษา

การศึกษานี้ใช้ผู้ให้ข้อมูลเป็นหน่วยวิเคราะห์
(unit of analysis) และจากการส่งแบบสอบถามที่มีข้อ
คำถามจำนวน 258 ข้อ ไปยังโรงเรียนเรียนร่วมที่เป็นกลุ่ม
ตัวอย่าง จำนวน 90 โรงเรียน โรงเรียนละ 4 ฉบับ รวม
จำนวน 360 ฉบับ ได้รับกลับคืนมาจำนวน 344 ฉบับ
คิดเป็นร้อยละ 95.56 เป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์
จำนวน 332 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92.22 เป็นแบบสอบถาม
ที่ตอบไม่สมบูรณ์ จำนวน 12 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 3.33
ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาวิเคราะห์ได้ผล
ดังนี้

1. สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม 332 คน เป็นเพศชาย 115 คน
คิดเป็นร้อยละ 34.64 และเป็นเพศหญิง 217 คน คิดเป็น
ร้อยละ 65.36 และผู้ตอบแบบสอบถาม 332 คนนี้ เป็น
ผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 เป็น

ครูผู้สอนนักเรียนพิการ/ครูการศึกษาพิเศษ 83 คน คิดเป็น
ร้อยละ 25.00 เป็นนักเรียนพิการ 44 คน คิดเป็นร้อยละ
13.25 เป็นผู้ปกครองนักเรียนพิการ 122 คน คิดเป็นร้อยละ
36.75

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ
(exploratory factor analysis) เพื่อทราบองค์ประกอบที่
เกี่ยวข้องกับการบริหารการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนเรียน
ร่วมสู่การทำงานของนักเรียนพิการ ใช้การสกัด
องค์ประกอบ (factor extraction) ด้วยวิธีวิเคราะห์
องค์ประกอบหลัก (Principal Component Analysis : PCA)
ด้วยการหมุนแกนแบบตั้งฉาก (orthogonal rotation) และ
การหมุนแกนองค์ประกอบด้วยวิธีแวนแมกซ์ (varimax
rotation) โดยข้อตกลงเบื้องต้น ในการศึกษาครั้งนี้ใช้เกณฑ์
ในการเลือกองค์ประกอบดังนี้ 1) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ
ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ตามที่ แฮร์และคณะ (Hair et.al. 1998:
111) กล่าวว่า น้ำหนักองค์ประกอบที่ 0.50 ขึ้นไปเป็นค่า
น้ำหนักที่มีนัยสำคัญในทางปฏิบัติ (practically significant)
2) มีค่าไอเกน (eigenvalues) มากกว่า 1 ตามเกณฑ์ของ
ไคเซอร์ (Kaiser's Criterion) (Kaiser 1960: 145-146) ซึ่ง
เป็นที่นิยมใช้อย่างกว้างขวาง และ 3) มีตัวแปรอธิบาย
องค์ประกอบมากกว่า 3 ตัวขึ้นไป (Hatcher 1994: 73) เมื่อ
พิจารณาตามเกณฑ์ดังกล่าว ได้จำนวนองค์ประกอบ
8 องค์ประกอบแสดงได้ดังตารางที่ 1

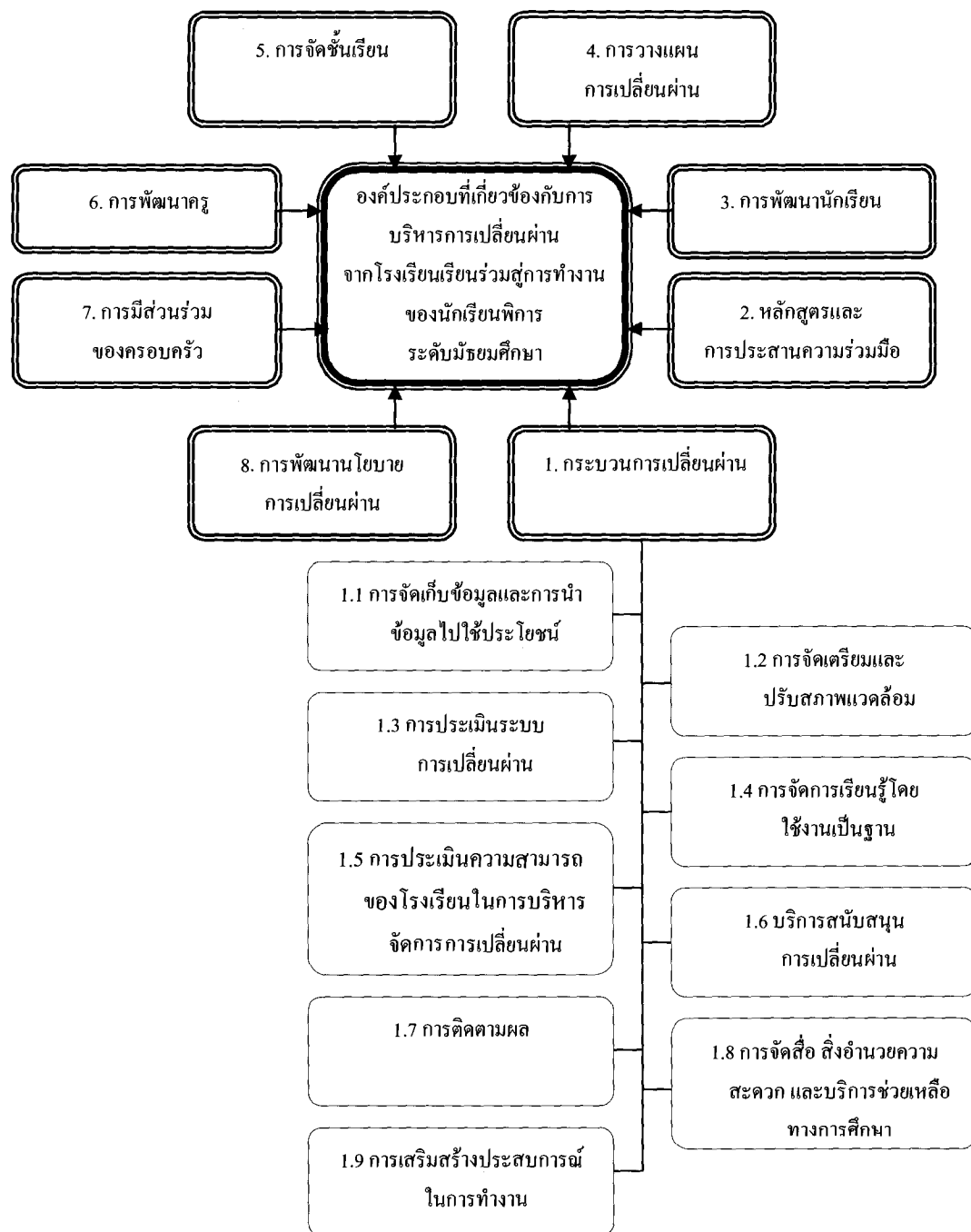
ตารางที่ 1 องค์ประกอบของการบริหารการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนเรียนร่วมสู่การทำงานของนักเรียนพิการระดับ
มัธยมศึกษา

ลำดับที่	ชื่อองค์ประกอบ	จำนวน ตัวแปร	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading)
1	กระบวนการเปลี่ยนผ่าน	89	0.500-0.748
2	หลักสูตรและการประสานความร่วมมือ	23	0.501-0.644
3	การพัฒนานักเรียน	18	0.506-0.753
4	การวางแผนการเปลี่ยนผ่าน	22	0.500-0.651
5	การจัดชั้นเรียน	5	0.533-0.735

ลำดับที่	ชื่อองค์ประกอบ	จำนวน ตัวแปร	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading)
6	การพัฒนาครู	4	0.505-0.633
7	การมีส่วนร่วมของครอบครัว	3	0.504-0.569
8	การพัฒนานโยบายการเปลี่ยนผ่าน	3	0.558-0.695
รวม		167	0.500-0.753

จากตารางที่ 1 พบว่า องค์ประกอบที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดมีจำนวน 8 องค์ประกอบ โดยผู้วิจัยตั้งชื่อองค์ประกอบให้สอดคล้องกับตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 ชื่อ “กระบวนการเปลี่ยนผ่าน” มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ 89 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.500-0.748 องค์ประกอบที่ 2 ชื่อ “หลักสูตรและการประสานความร่วมมือ” มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ 23 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.501-0.644 องค์ประกอบที่ 3 ชื่อ “การพัฒนานักเรียน” มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ 18 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.506-0.753 องค์ประกอบที่ 4 ชื่อ “การวางแผนการเปลี่ยนผ่าน” มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ 22 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.500-0.651 องค์ประกอบที่ 5 ชื่อ “การจัดชั้นเรียน” มีจำนวนองค์ประกอบที่อธิบายองค์ประกอบ 5 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.533-0.735 องค์ประกอบที่ 6 ชื่อ “การพัฒนาครู” มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ 4 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.505-0.633 องค์ประกอบที่ 7 ชื่อ “การมีส่วนร่วมของครอบครัว” มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ

3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.504-0.569 และองค์ประกอบที่ 8 ชื่อ “การพัฒนา นโยบายการเปลี่ยนผ่าน” มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.558-0.695 รวมมีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบทั้งสิ้น 167 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.500-0.753 และเนื่องจากองค์ประกอบที่ 1 มีตัวแปรอธิบายองค์ประกอบถึง 89 ตัวแปร ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์องค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบที่ 1 โดยใช้วิธีการเดิมและใช้เกณฑ์ในการเลือกองค์ประกอบย่อยที่น้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading) ตั้งแต่ 0.30 ขึ้นไป (เพื่อให้ตัวแปรทั้ง 89 ตัวแปรยังคงอยู่ในองค์ประกอบย่อยครบถ้วน) มีค่าไอเกน (eigenvalues) มากกว่า 1 และมีตัวแปรที่บรรยายแต่ละองค์ประกอบตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ได้จำนวนองค์ประกอบย่อย 9 องค์ประกอบย่อย ส่วนองค์ประกอบที่เหลือ 7 องค์ประกอบ เมื่อทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อแยกเป็นองค์ประกอบย่อยไม่สามารถแยกเป็นองค์ประกอบย่อยได้ ดังนั้นจึงสรุปองค์ประกอบทั้งหมดได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ประกอบที่เกี่ยวกับการบริหารการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนเรียนร่วม
สู่การทำงานของนักเรียนพิการระดับมัธยมศึกษา

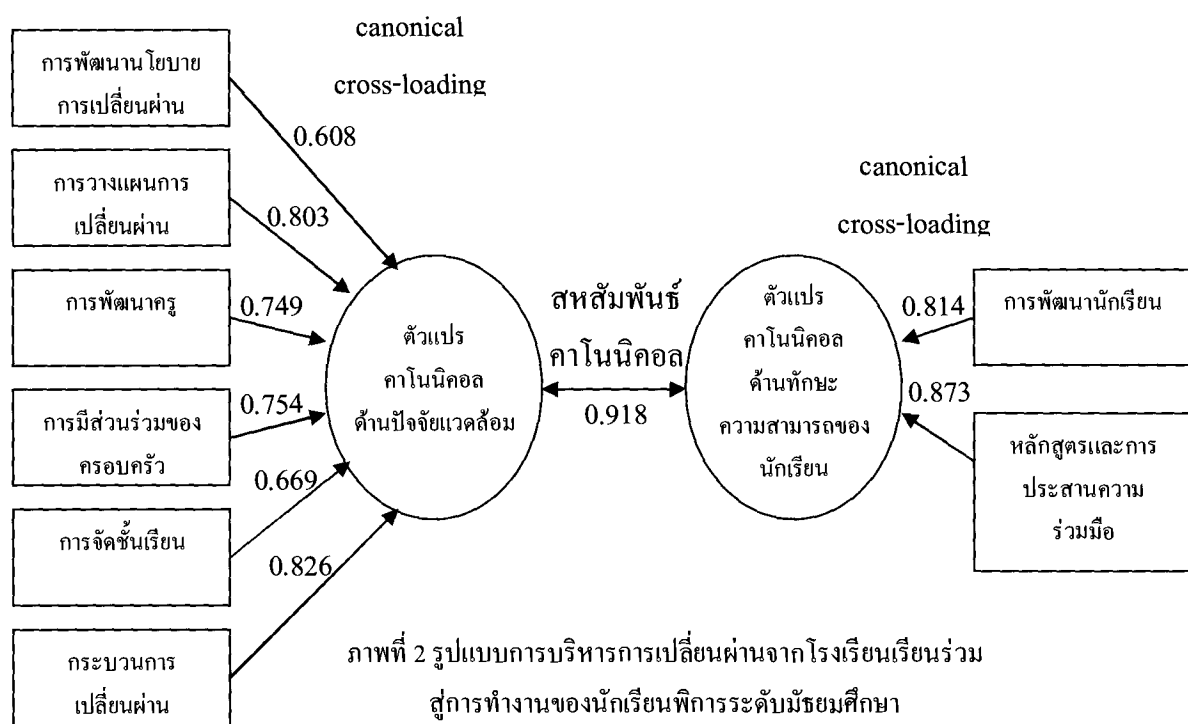
จากภาพที่ 1 องค์ประกอบของการบริหารการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนเรียนร่วมสู่การทำงานของนักเรียนพิการระดับมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบคือ

กระบวนการเปลี่ยนผ่าน หลักสูตรและการประสานความร่วมมือ การพัฒนานักเรียน การวางแผนการเปลี่ยนผ่าน การจัดชั้นเรียน การพัฒนาครู การมีส่วนร่วมของครอบครัว และการพัฒนานโยบายการเปลี่ยนผ่าน ซึ่งองค์ประกอบกระบวนการเปลี่ยนผ่าน ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบย่อย

คือ การจัดเก็บข้อมูลและการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ การจัดเตรียมและปรับสภาพแวดล้อม การประเมินระบบ การจัดการเรียนรู้โดยใช้งานเป็นฐาน การประเมินความสามารถของโรงเรียนในการบริหารจัดการการเปลี่ยนผ่าน บริการสนับสนุนการเปลี่ยนผ่าน การติดตามผล การจัดสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการช่วยเหลือทางการศึกษา และการเสริมสร้างประสบการณ์ในการทำงาน

3. การวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคัล (canonical correlation analysis) เป็นการวิเคราะห์เพื่อหา รูปแบบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการ บริหารการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนเรียนร่วมสู่การทำงาน โดยการนำองค์ประกอบทั้ง 8 องค์ประกอบที่ได้จาก

ขั้นตอนที่ 2 มาแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มองค์ประกอบ ด้านปัจจัยแวดล้อม กับกลุ่มองค์ประกอบด้านทักษะ ความสามารถของนักเรียนตาม Kohler's Model (Kohler 1996) โดยกลุ่มองค์ประกอบด้าน ปัจจัยแวดล้อม ประกอบด้วย การพัฒนานโยบายการเปลี่ยนผ่าน การวางแผนการเปลี่ยนผ่าน การพัฒนาครู การมีส่วนร่วม ของครอบครัว การจัดชั้นเรียน และกระบวนการเปลี่ยนผ่าน และกลุ่มองค์ประกอบด้านทักษะความสามารถของ นักเรียนประกอบด้วย การพัฒนานักเรียน และหลักสูตร และการประสานความร่วมมือ แล้วจึงทำการวิเคราะห์ สหสัมพันธ์คาโนนิคัล ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏ ดังภาพที่ 2

จากภาพที่ 2 พบว่าค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคัล มีค่าเท่ากับ 0.918 แสดงว่าสามารถอธิบายความแปรปรวน ร่วมกันระหว่างชุดของตัวแปรคาโนนิคัล ด้านปัจจัยแวดล้อมและชุดของตัวแปรคาโนนิคัลด้านทักษะ ความสามารถของนักเรียนได้ร้อยละ 84.3 และความสัมพันธ์เชิงเส้นขององค์ประกอบด้านปัจจัยแวดล้อมที่มี คำนำนักคาโนนิคัลสูงคือ กระบวนการเปลี่ยนผ่าน

(0.826) การวางแผนการเปลี่ยนผ่าน (0.803) การมีส่วนร่วม ของครอบครัว (0.754) และ การพัฒนาครู (0.749) ตามลำดับ องค์ประกอบที่มีค่านำนักคาโนนิคัล ปานกลางคือ การจัดชั้นเรียน (0.669) และการพัฒนานโยบายการเปลี่ยนผ่าน (0.608) แสดงว่าในการสร้างตัวแปรคาโนนิคัล องค์ประกอบกระบวนการเปลี่ยนผ่านมี น้ำหนักในการสร้างมากที่สุด และองค์ประกอบอื่นๆ

มีน้ำหนักในการสร้างรองลงมา สำหรับองค์ประกอบด้านทักษะความสามารถของนักเรียน พบว่าค่าน้ำหนักคาโนนิคอลลีค่าสูง (0.873 และ 0.814 ตามลำดับ) แสดงว่าในการสร้างตัวแปรคาโนนิคอลลีด้านทักษะความสามารถของนักเรียน องค์ประกอบหลักสูตรและการประสานความร่วมมือมีน้ำหนักหรือมีส่วนในการสร้างมากกว่าองค์ประกอบการพัฒนาเด็กนักเรียน และเมื่อพิจารณาเครื่องหมายของค่าน้ำหนักคาโนนิคอลลีพบว่าเครื่องหมายเหมือนกัน แสดงว่าองค์ประกอบทุกองค์ประกอบมีน้ำหนักและความสัมพันธ์ไปทางเดียวกัน

และเมื่อวินิจฉัยความตรงของรูปแบบที่ได้ โดย การแบ่งครึ่งข้อมูลเป็น 2 กลุ่มและทำการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลลี พบว่าค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอลลีและน้ำหนักคาโนนิคอลลีที่ได้มีความใกล้เคียงกันมาก และเมื่อวิเคราะห์โดยลบองค์ประกอบหรือตัวแปรบางตัวออก พบว่าค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอลลีและน้ำหนักคาโนนิคอลลียังคงเสถียร แสดงว่ารูปแบบความสัมพันธ์ที่ได้มีความตรงและไม่มีความอ่อนไหว กล่าวได้ว่าผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลลีขององค์ประกอบทั้ง 8 องค์ประกอบสามารถนำไปใช้ได้กับกลุ่มประชากร (Hamcock 2006: 12)

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนเรียนร่วมสู่การทำงาน of นักเรียนพิการระดับมัธยมศึกษา ได้ข้อค้นพบดังนี้

1. องค์ประกอบของการบริหารการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนเรียนร่วมสู่การทำงาน of นักเรียนพิการระดับมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ เรียงตามน้ำหนักองค์ประกอบที่ได้จากมากไปน้อยคือ กระบวนการเปลี่ยนผ่าน หลักสูตรและการประสานความร่วมมือ การพัฒนาเด็กนักเรียน การวางแผนการเปลี่ยนผ่าน การจัดชั้นเรียน การพัฒนาครู การมีส่วนร่วมของครอบครัว การพัฒนานโยบายการเปลี่ยนผ่าน และประกอบไปด้วยองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบกระบวนการเปลี่ยนผ่านอีก 9 องค์ประกอบย่อยคือ การจัดเก็บข้อมูลและการนำข้อมูล

ไปใช้ประโยชน์ การจัดเตรียมและปรับสภาพแวดล้อม การประเมินระบบการเปลี่ยนผ่าน การจัดการเรียนรู้โดยใช้งานเป็นฐาน การประเมินความสามารถของโรงเรียนในการบริหารจัดการการเปลี่ยนผ่าน บริการสนับสนุนการเปลี่ยนผ่าน การติดตามผล การจัดสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการช่วยเหลือทางการศึกษา การเสริมสร้างประสบการณ์ในการทำงาน ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ว่า องค์ประกอบของการบริหารการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนเรียนร่วมสู่การทำงาน of นักเรียนพิการระดับมัธยมศึกษาเป็นพหุองค์ประกอบ และสอดคล้องกับ Kohler's Model (Kohler 1996) ที่เสนอรูปแบบที่เป็นพหุองค์ประกอบ ซึ่งประกอบด้วย 1) การวางแผนที่เน้นไปที่นักเรียน 2) การมีส่วนร่วมของครอบครัว 3) โครงสร้างโปรแกรมและคุณลักษณะ 4) ความร่วมมือของหน่วยงาน และ 5) การพัฒนาเด็กนักเรียน และยังสอดคล้องกับแนวคิดการปฏิบัติที่เป็นเลิศในการเปลี่ยนผ่าน (Flexer and others 2001: 56-68) ที่กล่าวว่า การปฏิบัติที่เป็นเลิศนั้นต้องประกอบด้วย 1) การตัดสินใจด้วยตนเองของนักเรียน 2) สิ่งแวดล้อม 3) การวางแผนย้อนกลับ 4) การประสานความร่วมมือในการให้บริการ 5) ประสบการณ์ในชุมชน 6) การเข้าถึง 7) การสนับสนุนเพื่อการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา 8) กลยุทธ์การเปลี่ยนแปลงระบบ และ 9) การมีส่วนร่วมของครอบครัว รวมทั้งสอดคล้องกับ Institute on Community Integration (2008) ที่กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญของการเปลี่ยนผ่านจากการเรียนสู่การทำงานประกอบด้วย 1) การเรียนรู้โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน 2) การเรียนรู้โดยใช้งานเป็นฐาน และ 3) การเชื่อมโยงกิจกรรมระหว่างโรงเรียน งาน และสภาพแวดล้อมวัยผู้ใหญ่ แสดงให้เห็นว่า การบริหารการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนสู่การทำงาน เป็นกิจกรรมที่เป็นพหุองค์ประกอบ ซึ่งผู้บริหารต้องเอาใจใส่ในทุกๆ องค์ประกอบ เพื่อเตรียมนักเรียนให้มีศักยภาพในการทำงานในอนาคตและเน้นการศึกษาตลอดชีวิต

2. รูปแบบการบริหารการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนเรียนร่วมสู่การทำงาน of นักเรียนพิการระดับมัธยมศึกษา เป็นรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์ของ

องค์ประกอบด้านปัจจัยแวดล้อม และองค์ประกอบด้านทักษะความสามารถของนักเรียน โดยองค์ประกอบด้านปัจจัยแวดล้อม ประกอบด้วย การพัฒนา นโยบายการเปลี่ยนผ่าน การวางแผนการเปลี่ยนผ่าน การพัฒนาครู การมีส่วนร่วมของครอบครัว การจัดชั้นเรียน และกระบวนการเปลี่ยนผ่าน กับองค์ประกอบด้านทักษะความสามารถของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย การพัฒนานักเรียน และหลักสูตรและการประสานความร่วมมือพบว่า ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้งสองกลุ่มมีน้ำหนักมากและมีทิศทางไปในทางเดียวกัน จึงกล่าวได้ว่า องค์ประกอบทุกตัวมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า รูปแบบการบริหารการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนเรียนร่วมสู่การทำงานของนักเรียนพิการระดับมัธยมศึกษาเป็นความสัมพันธ์ที่เกิดจากองค์ประกอบต่างๆ ที่มีน้ำหนักและมีทิศทางไปในทางเดียวกัน และสอดคล้องกับ Kohler's Model (Kohler 1996) ซึ่งเป็นรูปแบบที่เน้นการเปลี่ยนผ่านที่ควรจะเป็น โดยให้ความสำคัญกับการวางแผนที่เน้นไปที่นักเรียน การมีส่วนร่วมของครอบครัว โครงสร้างโปรแกรมและคุณลักษณะความร่วมมือของหน่วยงาน และการพัฒนานักเรียน และเมื่อพิจารณาในแง่ของการบริหารจัดการศึกษาแล้วกล่าวได้ว่า รูปแบบที่ได้ เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารและการจัดการศึกษาในด้านการบริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารทั่วไป (กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 2550)

จากการยืนยันองค์ประกอบและรูปแบบดังกล่าวโดยผู้เชี่ยวชาญ ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่เห็นว่าองค์ประกอบและรูปแบบดังกล่าวมีความถูกต้องเชิงทฤษฎี มีความครบถ้วนสมบูรณ์ เหมาะสมกับบริบทไทย มีความเป็นไปได้ต่อการนำไปปรับใช้ เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนเรียนร่วม และมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. โรงเรียนเรียนร่วม ที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ ควรทำความเข้าใจเรื่องการบริหารการเปลี่ยนผ่านให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ก่อน และควรทำการวิเคราะห์องค์ประกอบภายในโรงเรียนด้วยว่าสิ่งที่โรงเรียนดำเนินการแล้ว มีองค์ประกอบใดอยู่บ้างและควรเสริมในองค์ประกอบใดเพิ่มเติม
2. การบริหารการเปลี่ยนผ่านโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานและใช้งานเป็นฐานนั้น ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการเตรียมความพร้อมของครู ผู้ปกครองและควรสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการภายนอกรองรับกิจกรรมของโรงเรียนด้วย
3. ควรพัฒนาโรงเรียนต้นแบบการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนสู่การทำงาน โดยนำผลที่ได้จากงานวิจัยนี้ไปทดลองใช้ ปรับให้มีความสมบูรณ์กับบริบท แล้วจึงขยายผลความสำเร็จไปยังโรงเรียนอื่นๆ ต่อไป
4. การทดลองใช้รูปแบบจากงานวิจัยนี้ควรทดลองกับโรงเรียนที่มี ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ ที่มีความสมัครใจมากกว่าใช้กับทุกโรงเรียน เนื่องจากการบังคับอาจทำให้เป็นอุปสรรคต่อการบริหารการเปลี่ยนผ่านได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ ผู้นำ และภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อการบริหารการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนเรียนร่วมสู่การทำงานของนักเรียนพิการ
2. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของนักเรียนพิการ ที่ประสบในช่วงการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนสู่การทำงานระดับมัธยมศึกษา
3. ควรทำการศึกษาวิจัยในลักษณะเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ เช่น โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม โรงเรียนเฉพาะความพิการ โรงเรียนค้อยโอกาส เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- “กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550”
ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 124, ตอนที่ 24 ก
(16 พฤษภาคม 2550)
- มานัส คชารัตน์ และ บังอร ดันปาน. (บทคัดย่อ) รายงาน
ผลการวิจัย เรื่องความต้องการการศึกษาด้าน
อาชีพของเด็กพิเศษในระดับ มัธยมศึกษา.
กรุงเทพฯ : กรมการฝึกหัดครู กระทรวง
ศึกษาธิการ, 2524.
- วิริยา เรืองโรจน์วิชัย. “สภาพปัญหาการจัดการการศึกษา
พิเศษของโรงเรียนประถมศึกษาในโครงการ
เรียนร่วมสังกัดกรุงเทพมหานคร.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2547.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
“รายงานการวิจัยเชิงคุณภาพ : การติดตาม
นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนจบ
ระดับประถมศึกษาและที่ออกกลางคันก่อน
จบระดับประถมศึกษา จากโรงเรียนสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา
แห่งชาติ.” กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ
2542.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. สถิติข้อมูล
ทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2552.
ม.ป.ท., ม.ป.ป.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. จำนวนประชากรที่พิการอายุ 5 -
30 ปี จำแนกตามระดับการศึกษาที่กำลัง
เรียน ทั่วราชอาณาจักร พ.ศ. 2550. [Online]
Access 18 January 2010. Available from
[http://service.nso.go.th/nso/nso_center/proj
ect/table/files/S-disable/2550/000/00_S-
disable_2550_000_000000_00200.xls](http://service.nso.go.th/nso/nso_center/project/table/files/S-disable/2550/000/00_S-disable_2550_000_000000_00200.xls).
- Blackorby, J., and Wagner, M. “Longitudinal postschool
outcomes of youth with disabilities:
Finding from the National Longitudinal
Transition Study.” *Exceptional Children* 62
(May 1996) : 399-414.
- Flexer, Robert W., and others. Transition Planning for
Secondary Students with Disabilities. *New
Jersey : Prentice-Hall*, 2001.
- Hair, J. F. Jr., Anderson, R. E., Tatham, R. L., and Black, W.
C. Multivariate Data Analysis. 5th ed. *Upper
Saddle River, NJ: Prentice Hall*, 1998.
- Hamcock, G. Canonical Correlation Analysis. [Online]
Access 10 December 2006. Available from
[http://www.education.umd.edu/EDMS/fac/
Hamcock/Course_Materials/ EDMS771/
readings/CanonicalCorrelationChapter.pdf](http://www.education.umd.edu/EDMS/fac/Hamcock/Course_Materials/EDMS771/readings/CanonicalCorrelationChapter.pdf)
- Hatcher, L. A Step-by-Step Approach to Using the SAS
System for Factor Analysis and Structural
Equation Modeling. Cary, NC: SAS
Institute Inc., 1994.
- Institute on Community Integration. Transition from School
to Work. [Online] Access 18 February 2008.
Available from
<http://ici.umn.edu/schooltowork/factsheet.html>.
- Kohler, P.D. “Preparing youths with disabilities for future
challenges: A taxonomy for transition
planning.” Quoted in P. D. Kohler (Ed.).
“Taxonomy for transition planning:
Linking research and practice.”
Champaign, IL : Transition Research
Institute at Illinois, University of Illinois at
Urbana-Champaign, 1996. (Monograph)
- Kaiser, H. F. The application of electronic computers to
factor analysis. *Educational and
Psychological Measurement*, 20 (January
1960) :141-151.